

691
37
30/10/15

ΘΕΜΑ: «Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων όλων των πρωτότυπων συμβάσεων, με τα πάσης φύσης σχετιζόμενα με αυτές μνημόνια κατανόησης, παραρτήματα, προσαρτήματα και πρόσθετες πράξεις, ιδιαίτερα δε τα συμφωνητικά που αφορούν στις αμοιβές των πάσης φύσης και «εθνικότητας» διαμεσολαβούντων, φυσικών και νομικών προσώπων, ήτοι τα λεγόμενα κατά την αγγλική ορολογία «MFPA – Master Fee Protection Agreements», όπως συνομολογήθηκαν και υπογράφηκαν στην αγγλική γλώσσα, που αφορούν τα πάσης φύσης SWAPS του Ελληνικού Δημοσίου με την GOLDMAN SACHS κατά τα έτη 2000, 2001 και 2002, όλων των μεταγενέστερων συμφωνητικών και των συμβάσεων μεταβίβασης τους στην Εθνική Τράπεζα κατά το έτος 2005, καθώς και όλων των σχετικών με τα ανωτέρω συμβάσεων μεταξύ Εθνικής Τράπεζας, Ελληνικού Δημοσίου και της αλλοδαπής εταιρείας – οχήματος ειδικού σκοπού (SPV) - TITLOS Plc, που συνάφθηκαν κατά το έτος 2009.»

Κατόπιν ενημερωτικής συνάντησης με τους εκπροσώπους του μη κερδοσκοπικού σωματείου με την επωνυμία «ΥΠΕΡΒΑΣΗ – Κίνημα Τραπεζικής και Οικονομικής Δικαιοσύνης», η Πολιτική Επιτροπή του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος αποφάσισε ομόφωνα να διαβιβάσει στους Οικονομικούς Εισαγγελείς τον φάκελο με τις σκανδαλώδεις συμβάσεις και τις συναλλαγές του Ελληνικού Δημοσίου που αφορούν τα SWAPS της GOLDMAN SACHS κατά τα έτη 2000, 2001 και 2002, με τις μεταγενέστερες συμβάσεις μεταβίβασης τους στην Εθνική Τράπεζα κατά το έτος 2005, καθώς και τις μετέπειτα σχετικές συμβάσεις μεταξύ Εθνικής Τράπεζας, Ελληνικού Δημοσίου και της αλλοδαπής εταιρείας TITLOS Plc, που συνομολογήθηκαν και υπογράφηκαν κατά το έτος 2009.

Όπως είναι ευρέως γνωστό, κατά το έτος 2001 και ενόψει της εισόδου της Ελλάδος στην Ευρωζώνη, η τότε ελληνική κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη συνεργαζόταν στενά με τη γνωστή επενδυτική τράπεζα των ΗΠΑ, την Goldman Sachs.

Κατά τον ως άνω συγκεκριμένο χρόνο, η Ελλάδα υποχρεούταν να παρουσιάζει συγκεκριμένα όρια ελλείμματος (έως 3%) και χρέους (έως 60% του ΑΕΠ), βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και των λεγόμενων κριτηρίων σύγκλισης του Μάαστριχτ.

Μετά τα εκατοντάδες σχετικά δημοσιεύματα του ελληνικού και διεθνούς τύπου, έχει ήδη ομολογηθεί ότι τα ανωτέρω στοιχεία, κατά τα κοινώς λεγόμενα, «μαγειρεύτηκαν», με τη γνώση μάλιστα των Ευρωπαίων εταίρων μας, προκειμένου έτσι να διευκολυνθεί η διαδικασία εισόδου της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Έτσι, κατά τα έτη 2000 και 2001, η Ελλάδα, επί πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, και η Goldman Sachs, σύναψαν τα γνωστά σε όλους μας «currency swaps», επειδή ένα μέρος του

ελληνικού χρέους καταμετρούταν σε δολάρια ΗΠΑ και γιεν Ιαπωνίας, με αποτέλεσμα η είσοδος στην ΟΝΕ να καθιστά τότε απαραίτητη τη μετατροπή τους σε ευρώ. Η συμφωνία με τη Goldman Sachs επέτρεψε να γίνει η μετατροπή με παλαιότερη και όχι τρέχουσα ισοτιμία και να αφαιρεθεί έτσι από το τότε ονομαστικό χρέος της χώρας ένα σεβαστό ποσό.

Το έτος 2002, η συνεργασία ελληνικής κυβέρνησης και Goldman Sachs συνεχίστηκε, με ένα νέο swap αυτή τη φορά από γιεν Ιαπωνίας και δολάρια ΗΠΑ, πάλι σε ευρώ, που απέδωσε τότε 1 δις ευρώ απαλλαγή για το ελληνικό χρέος. Αυτή ήταν η λεγόμενη «ζαβολιά» για την οποία οι Έλληνες κατηγορηθήκαμε για τη δημοσιονομική εξαπάτηση της ΕΕ.

Κατά τα ευρέως καταγγελλόμενα, επρόκειτο για μια χρηματοοικονομική καινοτομία των τεχνοκρατών της Goldman Sachs, αφού έτσι πέτυχαν μια ακόμη επικερδή συμφωνία : Η Ελλάδα εξέδωσε ομόλογα αξίας 10 δις δολλαρίων και μέσω της Goldman Sachs τα αντάλλαξε σε 8,4 δις ευρώ, χρησιμοποιώντας παλαιότερη ισοτιμία και όχι την τρέχουσα, βάσει της οποίας θα έπρεπε η μετατροπή να της δώσει 7,4 δις ευρώ.

Τα swaps του 2000, 2001 και 2002 ήταν στην πράξη δομημένα προϊόντα που επινόησε η Goldman Sachs, τα οποία εξασφάλισαν την απόκρυψη αρκετών δις ευρώ στο ελληνικό δημόσιο, επιτρέποντας έτσι να παρουσιάσει μικρότερο χρέος και έλλειμμα στη Eurostat σε σχέση με τα πραγματικά δημοσιονομικά μεγέθη.

Η Goldman Sachs από τη μεριά της φέρεται ότι κέρδισε 400 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ μόνο από την τελευταία συναλλαγή του έτους 2002, ως αμοιβή της για την εξυπηρέτηση και περίπου 5 δις σε βάθος χρόνου από τόκους 260 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο, με λήξη αποπληρωμής της συμφωνίας το 2019.

Με απλά λόγια, η Goldman Sachs φέρεται να «μαγείρεψε» το χρέος της Ελλάδας με αντάλλαγμα μια αδρή μελλοντική πληρωμή. Επιπλέον, ασφάλισε την έκθεση της έναντι του ελληνικού χρέους και στοιχημάτισε ουσιαστικά εναντίον της Ελλάδας, αγοράζοντας παράλληλα ασφάλιστρα κινδύνου (CDS) μέσω της γερμανικής τράπεζας Derfa.

Για το διπλό αυτό παιχνίδι που έπαιξε η Goldman Sachs, δανείζοντας από τη μια μεριά την Ελλάδα και, ταυτόχρονα, στοιχηματίζοντας εναντίον του χρέους της από την άλλη, κατηγορήθηκε ευθέως στις ΗΠΑ, όπου ευθαρσώς ομολόγησε πως είναι πάγια πρακτική ένα επενδυτικό και πιστωτικό ίδρυμα να προχωρεί στην εξασφάλιση του ρίσκου από τις συναλλαγές του και ότι αυτό είναι γνωστό στους πελάτες του, όπως ήταν άλλωστε γνωστό και στις τότε ελληνικές κυβερνήσεις.

Μάλιστα, για του λόγου το αληθές, είναι ευρέως γνωστό ότι, η Goldman Sachs, με μια ακόμη σειρά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως η JP Morgan, είναι μέτοχοι στη Markit Group, με την οποία έχουν δημιουργήσει έναν ειδικό χρηματιστηριακό δείκτη προκειμένου να εμπορεύονται οι επενδυτές τα ασφάλιστρα κινδύνου που αφορούν ακριβώς στο χρέος χωρών της ευρωζώνης, όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία. Ο δείκτης ονομάζεται iTraxx SonX και πολλοί επενδυτές τονίζουν ότι οι συναλλαγές που αφορά ο δείκτης επιβαρύνουν σε μεγάλο βαθμό την επιδείνωση του χρέους μιας χώρας. Ανάμεσα δε στους αγοραστές CDS συγκαταλέγονται κατά κύριο λόγο οι Deutsche Bank, UBS, Credit Suisse, Societe Generale και BNP Paribas, δηλαδή τα κορυφαία χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στον πλανήτη.

Το γεγονός ότι επελέγη η ισοτιμία ευρώ-δολαρίου-γιεν, ήταν για να πετύχουν, η διαφορά στο τελικό συνάλλαγμα, να αφαιρεί από την αγορά αυτή την αξία και, έτσι, με έναν ιδιόρρυθμο διμερή διακανονισμό, η Ελλάδα πρακτικά να δανείζεται ρευστό προκαταβολικά, με αντάλλαγμα την εκχώρηση μελλοντικών αποδόσεων δημοσίων εσόδων προς τους δανειστές.

Η Ελλάδα, όμως, δεν κατέγραψε τις συμφωνίες αυτές ως δάνεια αλλά ως απλές αγοραπωλησίες συμβολαίων ανταλλαγών νομίσματος και, έτσι, δεν εμφανίζονταν οι διαφορές αξίας συναλλάγματος στα στοιχεία του χρέους και του ελλείμματος. Άλλωστε, βοηθούσε προς τούτο ο ίδιος κανονισμός της Eurostat, που δεν αναγνωρίζει μια τέτοια συμφωνία ως δάνειο και, έτσι, δεν υπολογίζει στο έλλειμμα τα ποσά που χάνονται από τέτοιες συναλλαγές τύπου swap, με αποτέλεσμα αυτό να φανεί χαμηλότερο, δηλαδή 1,2% το 2002, ήτοι μικρότερο του 3% που προϋποθέτει το Σύμφωνο Σταθερότητας.

Παρόμοιες συναλλαγές είχε άλλωστε πραγματοποιήσει και η Ιταλία, κατά το έτος το 1997, όταν αντάλλαξε ομόλογα σε γιεν αξίας 200 δις σε ισοτιμία 1995, λαμβάνοντας έτσι από τη συναλλαγή περισσότερες λιρέτες απ' ό,τι αν γινόταν η μετατροπή στην τρέχουσα ισοτιμία του 1997 και ενώ είχε ήδη υποτιμηθεί το γιεν.

Ακόμη και μετά την είσοδο στην ευρωζώνη, η Ελλάδα συνέχισε αυτού του είδους τις συναλλαγές με τη Goldman Sachs, συμβάλλοντας έτσι στην εμφάνιση χαμηλού χρέους. Το Bloomberg μάλιστα έχει δημοσιεύσει αναφορά της Eurostat, κατά την οποία η Ελλάδα προχώρησε σε 13 συναλλαγές τύπου swap από το 2001 και, όλες, με τη Goldman Sachs, συνολικού ύψους 15 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Είναι προφανές ότι, η πρακτική των ανταλλαγών νομίσματος, αν και δε συνιστά ευθέως δανειακή σύμβαση, χρεώνει τελικά το Ελληνικό Δημόσιο με τόκους και αποζημιώσεις ρίσκου τεράστιων ποσών σε βάθος χρόνου, πέρα από τις όποιες εμπράγματα εγγυήσεις, εξασφαλίσεις και ενέχυρα, που παρέχονται με αυτές τις συμφωνίες.

Τις ανταλλαγές νομίσματος (currency swaps) μέχρι το 2005 συνόδευσε μια σειρά από ανταλλαγές επιτοκίου (interest-rate swaps). Οι δεσμεύσεις δηλαδή της Ελλάδας να αποδώσει έσοδα από τον ΟΠΑΠ, τα αεροδρόμια και τα διόδια στη Goldman Sachs, συνοψίστηκαν σε ένα πακέτο ανταλλαγής επιτοκίου, σύμφωνα με το οποίο :

- Η Goldman Sachs θα απέδιδε στο Ελληνικό Δημόσιο το συμφωνηθέν ποσό με σταθερό επιτόκιο 4%, ήτοι το δάνειο καταβαλλόταν στην Ελλάδα σε τοκίζόμενες δόσεις και
- Το Ελληνικό Δημόσιο θα επέστρεφε στη Goldman Sachs το συμφωνηθέν ποσό, εκτός της αρχικής αμοιβής, με κυμαινόμενο επιτόκιο 6,6%+, το λεγόμενο Libor, που σε αυτού του είδους τις συναλλαγές μπορούσε μεν να αυξηθεί, αλλά δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να πέσει κάτω από 6,6%.

Έτσι, το 2001, υπήρχε ένα δάνειο 10 δις ευρώ σε γεν, το οποίο η κυβέρνηση επιθυμούσε να εμφανίσει μικρότερο για να μην φανεί το πραγματικό ύψος του συνολικού δημοσίου χρέους. Τότε η Goldman Sachs πρότεινε τη μετατροπή του δανείου από γεν σε ευρώ, όχι με βάση τις τρέχουσες ισοτιμίες, αλλά με κάποιες παλιότερες, που εμφάνισαν το δάνειο μειωμένο κατά 2,8 δις. Η διαφορά αυτή των 2,8 δις καλύφθηκε με ένα έμμεσο δάνειο της Goldman Sachs προς στην Ελλάδα, ως ένα ακόμη swap, που δεν θα φαινόταν στο χρέος και θα αποπληρωνόταν το 2019. Το swap περιελάμβανε την ανταλλαγή ελληνικού δημοσίου χρέους

από γεν και δολάρια ΗΠΑ, εκτιμώμενο σε 10 δις ευρώ περίπου, με τις τρέχουσες συναλλαγματικές ισοτιμίες εκείνης της εποχής, σε ένα ποσό που υπολείπεται των 10 δις ευρώ με την διαφορετική ισοτιμία off market στην οποία έγινε η συναλλαγή. Τα κόστη των χρηματιστηριακών συναλλαγών επί του swap αυξήθηκαν διότι η συμφωνία είχε θεωρητική αξία που ξεπερνούσε τα 15 δις ευρώ, ποσό υψηλότερο του ίδιου του δανείου. Λόγω δε του μεγέθους και της περιπλοκότητας της συμφωνίας, η Goldman Sachs χρέωσε αναλογικά υψηλότερες προμήθειες χρηματιστηριακών συναλλαγών από ότι χρέωνε για συμφωνίες μικρότερου μεγέθους και απλούστερης δομής.

Η χρονική διάρκεια των συμφωνιών – tranches - του συγκεκριμένου swap εκτιμάται σε τουλάχιστον 15 χρόνια.

Κατά το έτος 2005, μετά το σκάνδαλο Enron που ξέσπασε στις ΗΠΑ, άρχισαν οι έλεγχοι στις αμερικανικές τράπεζες και, έτσι, η Goldman Sachs, θέλοντας για προφανείς λόγους να ξεφορτωθεί το συγκεκριμένο ελληνικό swap, ζήτησε από την τότε ελληνική κυβέρνηση να το πάρει πίσω και, έτσι, η Goldman Sachs, πούλησε όλες μαζί τις υποχρεώσεις της Ελλάδας απέναντι της, συνολικού ποσού τότε 5,1 δις ευρώ, στην Εθνική Τράπεζα και, έκτοτε, το Ελληνικό Δημόσιο χρωστάει τις εκ των ανωτέρω συμβάσεων υποχρεώσεις του στην Εθνική Τράπεζα και όχι πλέον στη Goldman Sachs.

Ωστόσο, με την έλλειψη ρευστότητας που ξεκίνησε με την κρίση κατά το έτος 2008 και την εκτόξευση του δημοσίου χρέους, η Εθνική Τράπεζα δεν μπορούσε να απαιτήσει τις πληρωμές αυτές από το Ελληνικό Δημόσιο ενώ, την ίδια περίοδο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανακοίνωσε την αγορά τίτλων και άλλων εγγυήσεων από τις ευρωπαϊκές τράπεζες με σταθερό, χαμηλό επιτόκιο, προκειμένου να ενισχύσει τη ρευστότητα στις ευρωπαϊκές αγορές. Έτσι, η Εθνική Τράπεζα, εκμεταλλεύθηκε την ευκαιρία αυτή της ΕΚΤ.

Το 2009, η Ελλάδα, βρέθηκε ξανά αντιμέτωπη με το πρόβλημα του ελλείμματος και της ρευστότητας Εθνικής Τράπεζας, στην οποία χρωστούσε ακόμη τα προσαυξημένα με τόκους υπόλοιπα για τις ανταλλαγές νομίσματος που πούλησε στην Εθνική Τράπεζα η Goldman Sachs.

Έτσι, κατά το έτος 2009, η Goldman Sachs μεθόδευσε ένα ακόμη εγχείρημα και, με τη διαμεσολάβηση της, ιδρύθηκε στο Λονδίνο μια εταιρεία-όχημα ειδικού σκοπού, η Titlos Plc.

Η εταιρεία-όχημα αυτή (SPV- Special Purpose Vehicle), δηλαδή μια εταιρεία που δημιουργήθηκε για να διενεργηθεί μια συγκεκριμένη οικονομική συναλλαγή, εξέδωσε ομολογίες συνολικού ποσού 5,1 δις ευρώ περίπου, όσα ακριβώς χρωστούσε το Ελληνικό Δημόσιο στην Εθνική Τράπεζα και, έτσι, η Titlos Plc αγόρασε με αυτές τις ομολογίες από την Εθνική Τράπεζα τα ανωτέρω δικαιώματα που αυτή είχε στο χρέος του Ελληνικού Δημοσίου, αλλάζοντας το επιτόκιο.

Η νέα αυτή σύμβαση έχει ημερομηνία λήξης το φθινόπωρο του 2037 και το ληξιάριο αυτής έχει ως εξής :

September 2009 5,065,241,701.91
March 2010 5,017,475,966.43
September 2010 4,968,699,121.85
March 2011 4,918,889,764.94
September 2011 4,867,745,606.83
March 2012 4,815,799,257.46
September 2012 4,762,168,457.77
March 2013 4,708,285,902.98
September 2013 4,652,354,242.23
March 2014 4,596,159,903.23
September 2014 4,537,192,730.24
March 2015 4,479,223,691.00
September 2015 4,418,058,369.24
March 2016 4,356,593,002.76
September 2016 4,293,480,699.99
March 2017 4,229,731,435.70
September 2017 4,163,558,374.33
March 2018 4,097,074,014.39
September 2018 4,028,061,991.33
March 2019 3,958,725,191.94
September 2019 3,886,752,407.23
March 2020 3,814,040,311.63
September 2020 3,738,562,233.63
March 2021 3,662,713,236.03
September 2021 3,585,258,660.49
March 2022 3,506,164,520.01
September 2022 3,424,951,364.12
March 2023 3,342,918,015.13
September 2023 3,257,766,525.72
March 2024 3,171,740,004.30
September 2024 3,082,925,185.63
March 2025 2,993,691,578.28
September 2025 2,900,057,701.04
March 2026 2,808,004,886.80
September 2026 2,710,879,936.34
March 2027 2,613,276,873.74
September 2027 2,513,607,741.37
March 2028 2,411,828,804.47
September 2028 2,306,751,354.12
March 2029 2,201,177,909.43
September 2029 2,091,592,382.47
March 2030 1,981,489,459.39
September 2030 1,867,202,445.79
March 2031 1,752,375,716.11
September 2031 1,631,888,060.10
March 2032 1,511,444,807.12
September 2032 1,388,452,001.27
March 2033 1,262,855,673.41
September 2033 1,133,895,052.83
March 2034 1,003,630,900.46
September 2034 868,417,029.13
March 2035 732,564,092.97
September 2035 591,549,202.19
March 2036 449,083,969.13
September 2036 300,401,790.42
March 2037 154,226,325.63
September 2037 0.00

Μετά και την ανωτέρω μεθόδευση της Goldman Sachs με την Titlos Plc, η κατάσταση έχει πλέον διαμορφωθεί ως εξής :

1. Το Ελληνικό Δημόσιο χρωστά στην Εθνική Τράπεζα τις αποδόσεις των συμφωνιών με τη Goldman Sachs, ύψους 5,1 δις ευρώ.
2. Η εταιρεία Titlos Plc εξέδωσε ομολογίες ύψους 5,1 δις ευρώ και τις πούλησε στην Εθνική Τράπεζα, με αντάλλαγμα τις αποδόσεις που χρωστά σε αυτήν το Ελληνικό Δημόσιο.
3. Χρησιμοποιώντας παρόμοιες τιμές στα επιτόκια των αρχικών swaps, η Titlos Plc αποδίδει στο Ελληνικό Δημόσιο το συμφωνηθέν ποσό με σταθερό επιτόκιο 4,5%, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο αποδίδει στην Titlos Plc το συμφωνηθέν ποσό με επιτόκιο 6,6% κυμαινόμενο.
4. Έτσι, με την επιμήκυνση του αρχικού χρέους κατά τα ανωτέρω, από το 2019 στο 2037, **η Ελλάδα χρεώθηκε με τουλάχιστον επιπλέον 6 δις ευρώ τόκων.**
5. Η Εθνική Τράπεζα είχε πλέον στη διάθεση της τις ομολογίες της Titlos Plc, τις οποίες παρείχε ως εγγυήσεις-ενέχυρα στην ΕΚΤ προς άντληση ρευστότητας, με την οποία, στη συνέχεια, δάνειζε με τη σειρά της, με το κατά πολύ ακριβότερο επιτόκιο της αγοράς, τους δανειολήπτες πελάτες της στην Ελλάδα.
6. Η Goldman Sachs, με τη σειρά της, για άλλη μια φορά δημιούργησε «αεριτζίδικο» χρήμα μέσα από τη διαφορά των επιτοκίων που αντάλλαξε η Εθνική Τράπεζα με το Ελληνικό Δημόσιο και την Titlos Plc.

Όμως, στη συμφωνία της Titlos Plc, υπάρχει ρήτρα που προϋποθέτει υψηλή αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας από τον οίκο αξιολόγησης Moody's. Προβλέπεται μάλιστα ότι αν υποβαθμιστεί η πιστοληπτική αξιολόγηση της Ελλάδας ή της Εθνικής Τράπεζας, όπως και έγινε κατ' επανάληψη από το 2009 μέχρι και σήμερα, τότε **ακυρώνεται επί της ουσίας η υποχρέωση καταβολής των τόκων από την Titlos Plc στο Ελληνικό Δημόσιο, όπως πράγματι έγινε, το οποίο έτσι ζημιώνεται κατά το ποσό των αναλογούντων τόκων ύψους 6,5 δις ευρώ,** που αντιστοιχούν στις κατά τα ανωτέρω αποδόσεις της εταιρείας προς το Ελληνικό Δημόσιο, με το συμφωνηθέν σταθερό επιτόκιο 4,5% .

Επειδή, σύμφωνα με τους τεχνοκράτες της κυβέρνησης Σημίτη, οι δόσεις για το swap των 2,8 δις που συμφωνήθηκε να ξεκινήσουν από το 2004, ήταν 360 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, συν τον πληθωρισμό, με χρονολογία αποπληρωμής το 2019, **ενώ οι αντίστοιχοι τεχνοκράτες της Νέας Δημοκρατίας κάνουν λόγο για 430 εκατομμύρια ευρώ.**

Επειδή, κατά τα ανωτέρω, εφόσον στο ανωτέρω ποσόν των 5,1 δις ευρώ προστεθούν και οι ως άνω τόκοι, έστω των 360 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, έως το 2037, **το σύνολο του κόστους που θα καταβάλει η Ελλάδα για το συγκεκριμένο swap θα ανέλθει στα 16 δις ευρώ, ήτοι αυτό θα τριπλασιαστεί, ενώ, η συνολική ζημία του Ελληνικού Δημοσίου εκ των συγκεκριμένων αυτών συναλλαγών με τη Goldman Sachs, αναμένεται να ξεπεράσει τα 12,5 δις ευρώ, με αποτέλεσμα έτσι το συνολικό κόστος της συναλλαγής των αρχικών 5,1 δις ευρώ, να ανέλθει τελικά σε ποσό μεγαλύτερο ακόμη και των 20 δις ευρώ,** προσδίδοντας έτσι πρόδηλο χαρακτήρα αισχροκέρδειας στο σύνολο των κατά τα ανωτέρω συνομολογηθεισών συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου, είτε απ' ευθείας με την Goldman Sachs, είτε με τη διαμεσολάβηση αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με εκατοντάδες δημοσιεύματα του ελληνικού και διεθνούς τύπου και μετά από καταγγελίες εξειδικευμένων ερευνητών, παραγόντων της αγοράς και ειδικών επιστημόνων, που μάλιστα οδήγησαν ακόμη και στην έκδοση δύο σχετικών βιβλίων, οι συμφωνίες αυτές ήταν εκ των λεγομένων εκτός αγοράς (off market swaps), μυστικές και με πολύ υψηλότερα επιτόκια, χωρίς κανείς να γνωρίζει, ούτε ακόμη η Βουλή των Ελλήνων, τι ακριβώς είχε συμφωνηθεί και ποιος κέρδιζε τι, με αποτέλεσμα να οργιάζουν έτσι οι φήμες στην αγορά και να μιλούν για εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ προμηθειών και αμοιβών που κέρδισαν από τις συμφωνίες αυτές η Goldman Sachs, οι Έλληνες κρατικοί λειτουργοί, οι διευθύνοντες και οι διαμεσολαβητές στις ανωτέρω σχετικές συμβάσεις και τα σχετικά με αυτές παραρτήματα, προσαρτήματα, πρόσθετες πράξεις και επί μέρους συμφωνητικά.

Επειδή, είναι εξοργιστικό ότι, εκ των ανωτέρω συναλλαγών, μόνον η Goldman Sachs, φέρεται να αποκόμισε, κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα, προμήθειες ύψους 400.000.000 ευρώ ενώ, κατά την ισχύουσα ευρωπαϊκή νομοθεσία, η καταγγελία των σκοτεινών και μυστικών αυτών μεθοδεύσεων επί των ανωτέρω καταγγελλομένων συναλλαγών, για τις οποίες ζητώ σήμερα με την παρούσα να κατατεθούν επί τέλους στη Βουλή των Ελλήνων, όλες οι πρωτότυπες σχετικές συμβάσεις και τα πάσης φύσης σχετιζόμενα με αυτές μνημόνια κατανόησης, παραρτήματα, προσαρτήματα και πρόσθετες πράξεις, στην πρωτότυπη αγγλική γλώσσα στην οποία συντάχθηκαν, συνομολογήθηκαν και υπογράφηκαν, θα είχε προ καιρού οδηγήσει αυτομάτως τη Goldman Sachs στη μαύρη λίστα της ΕΕ, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να ξαναπάρει δουλειά εντός της ευρωπαϊκής επικράτειας ενώ, ταυτόχρονα, επειδή η Goldman Sachs είναι εισηγμένη στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης (NYSE), παρότι οι ανωτέρω συναλλαγές δεν πραγματοποιήθηκαν στις ΗΠΑ, το Ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται ακόμη και σήμερα να στραφεί εναντίον της, αστικά και ποινικά, προσφεύγοντας στη δικαιοσύνη των ΗΠΑ, όπου μπορεί να διεκδικήσει τεράστια κονδύλια αποζημιώσεων για τις ζημίες που υπέστη εκ των ανωτέρω μεθοδεύσεων, πράξεων και παραλείψεων της Goldman Sachs στις εδώ καταγγελλόμενες συναλλαγές.

Επειδή, ο Χρ. Σαρδελής, πρόεδρος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους το 2001 (ΟΔΔΗΧ), που εμφανίζεται και στο ντοκιμαντέρ που βασίζεται στο εκ των ανωτέρω βιβλίων υπό τον τίτλο «Banksters», είχε δηλώσει στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» επί λέξει ότι «... ..Δεν αρνούμαι ότι αυτά στοιχίζουν..... Τότε όμως είχαμε ένα όραμα. Κάναμε μία επένδυση για την Ελλάδα και μας βγήκε σε εφιάλη, με όλα αυτά. Αν είχαμε προβλέψει τις αλλαγές στο επιτοκιακό περιβάλλον, θα είχαμε δώσει άλλη δομή στο χρέος. Μετά το 2001 και την πτώση των δίδυμων πύργων έπεσαν τα επιτόκια και αυξήθηκε η λογιστική αξία του. Μπορεί κάποιος να πει ότι αυτό σχεδιάστηκε για να βγάλει λεφτά η Goldman Sachs, αλλά αν φτάσουν να πουν ότι ξέραμε πως θα πέσουν και οι δίδυμοι πύργοι.....» ενώ, παράλληλα, ο κ. Σαρδελής υποστηρίζει ότι «... ..Όσοι μιλούν για το swap του 2001 το κάνουν για να σκεπάσουν άλλα Ας απολογηθούν και αυτοί που το διαπραγματεύτηκαν το 2005... ..».

Επειδή, ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης έχει χαρακτηρίσει το αμαρτωλό swap ως «.....απλή πράξη διαχείρισης δημόσιου χρέους...», ενώ αυτό αποδείχτηκε μια αισχροκερδής, επαχθέστατη και προδήλως ζημιογόνως για το Ελληνικό Δημόσιο συναλλαγή, η οποία θα συνεχίσει να βαρύνει τον Ελληνικό Λαό μέχρι και το έτος 2037.

Επειδή, ο αντιπρόεδρος της Goldman Sachs, κος Μάικλ Σέργουντ, σε συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του Καναλιού 4 της βρετανικής τηλεόρασης, δήλωσε ότι δεν θα συνομολογούσε ποτέ ξανά μια άλλη παρόμοια συμφωνία, όπως το παράγωγο που πούλησε στην Ελλάδα το 2001, με το οποίο συγκαλύφθηκε το χρέος της Ελλάδος, προκειμένου να εκπληρώσει έτσι τις προϋποθέσεις του Συμφώνου Σταθερότητας της ΕΕ.

Επειδή, με δήλωση του το Μάρτιο του έτους 2012, ο πρώην επικεφαλής του ΟΔΔΗΧ κος Σπύρος Παπανικολάου, επεσήμανε ότι «..... το 2001, την ημέρα όπου έκλεισε η συμφωνία, η ελληνική κυβέρνηση χρωστούσε στην Goldman Sachs περίπου 600 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από τα 2,8 δις ευρώ που είχε δανειστεί.....».

Επειδή, με δήλωσή του ο κος Πέτρος Δούκας, πρώην υφυπουργός Οικονομικών της Νέας Δημοκρατίας, ομολογεί για το εν λόγω swap ότι «..... κέρδιζες κάτι βραχυπρόθεσμα -να κρύψεις μέρος του χρέους- αλλά σου στοίχιζε πολύ παραπάνω.....».

Επειδή, στον ισολογισμό για το έτος 2010, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον τότε Υπουργό Οικονομικών κο Ευάγγελο Βενιζέλο, αναφέρεται ότι, τη συγκεκριμένη χρονιά, το εκτός αγοράς swap πρόσθεσε στο χρέος 5,2 δις ευρώ. Ήταν η χρονιά που το ποσό αυτό καταγράφηκε επίσημα στο χρέος, ύστερα από πιέσεις που άσκησαν η Eurostat και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Επειδή, σύμφωνα με την από 15/11/2010 έκθεση της Eurostat, αποδεικνύεται ότι η Ελλάδα πραγματοποίησε σε μεγάλο αριθμό ανταλλαγές χρέους (swaps) εκτός αγοράς από το 2001 έως και τα τέλη του 2007, οι οποίες οδήγησαν στην αύξηση του δημοσίου χρέους της.

Επειδή, ήδη από το μήνα Απρίλιο του έτους 2009, η ΕΚΤ έχει ερευνήσει όλες τις περιπτώσεις των ελληνικών swaps, συσχετίζοντάς τις πρωτίστως με τις αναθεωρήσεις των ελληνικών στατιστικών στοιχείων επί των δημοσιονομικών μεγεθών του ελλείμματος και του χρέους.

Επειδή, η έγκριτη γαλλική εφημερίδα «Le Monde», έκανε πολλαπλές αναφορές για την εμπλοκή του κου Πέτρου Χριστοδούλου, πρώην γενικού διευθυντή του ΟΔΔΗΧ, στην υπόθεση ίδρυσης της ανωτέρω εταιρείας-οχήματος Titlos Plc ενώ, παράλληλα, δημοσίευσε ότι, ο πρώην Πρωθυπουργός κος Λουκάς Παπαδήμος, εκ των επικεφαλής της Τράπεζας της Ελλάδος από το 1994 ως το 2002, συμμετείχε στην επιχείρηση του «μαγειρέματος» των λογαριασμών που έφτιαξε η Goldman Sachs, με στόχο την απόκρυψη μέρους του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ερωτάσθε:

- Τι έχει πράξει και τι προτίθεται να πράξει η ελληνική κυβέρνηση για το συγκεκριμένο αυτό ζήτημα, τη στιγμή μάλιστα που κανένα στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛΛ δεν έχει ουδεμία ανάμειξη, άμεση ή έμμεση συμμετοχή και εμπλοκή, στις σκανδαλώδεις και ζημιογόνες για το ελληνικό δημόσιο αυτές συναλλαγές και συμβάσεις;

- Γνωρίζει ο κος Υπουργός το περιεχόμενο, με τους ειδικότερους όρους, τις ρήτρες και τις συμφωνίες, των αιτουμένων με την παρούσα ΑΚΕ συμβάσεων και των σχετιζομένων με αυτές μνημονίων κατανόησης, των παραρτημάτων, προσαρτημάτων και προσθέτων πράξεων, ιδιαίτερα δε αυτών που αφορούν στις αμοιβές των πάσης φύσης και «εθνικότητας» διαμεσολαβούντων φυσικών και νομικών προσώπων;
- Σκοπεύει η ελληνική κυβέρνηση, έστω και τώρα, να καταγγείλει τη Goldman Sachs στην ΕΕ και στις αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ και, παράλληλα, να διεκδικήσει αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο εκ των ανωτέρω μεθοδεύσεων, των πράξεων και των παραλείψεων της Goldman Sachs, σχετικά με τις καταγγελλόμενες συμβάσεις και συναλλαγές;
- Εξυπηρέτησε η ελληνική κυβέρνηση τις λήξεις των μηνών Μαρτίου και Σεπτεμβρίου 2015 και, αν ναι, ποιο είναι το ακριβές ύψος των ποσών που καταβλήθηκαν κατά εκάστη λήξη;
- Συνεχίζεται, ναι ή όχι, και επί της συγκυβέρνησής μας, η πρωτοφανής μεθόδευση κατά την οποία, η Titlos Plc, αποδίδει στο Ελληνικό Δημόσιο το συμφωνηθέν ποσό με σταθερό επιτόκιο 4,5%, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο αποδίδει για την ίδια αιτία στην Titlos Plc το συμφωνηθέν ποσό με επιτόκιο 6,6%+ κυμαινόμενο;
- Συνεχίζει να εφαρμόζεται και επί της συγκυβέρνησής μας, ναι ή όχι, η ρήτρα της συμφωνίας με την Titlos Plc, που προϋποθέτει υψηλή αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας από τον οίκο αξιολόγησης Moody's;
- Και αν η συγκεκριμένη αυτή ρήτρα συνεχίζει να εφαρμόζεται, έχει κατόπιν αυτής ακυρωθεί η υποχρέωση καταβολής των τόκων από την Titlos Plc στο Ελληνικό Δημόσιο, αφού έχει ήδη υποβαθμιστεί η πιστοληπτική αξιολόγηση της Ελλάδος και της Εθνικής Τράπεζας;
- Προτίθεται η συγκυβέρνησή μας να συνεχίσει να εξυπηρετεί τις συγκεκριμένες αυτές, αισχροκερδείς συμβάσεις, κατά τον ίδιο τρόπο που τις εξυπηρετούσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με αποτέλεσμα έτσι, το συνολικό κόστος της συναλλαγής των αρχικών 5,2 δις ευρώ να ανέλθει τελικά σε ποσό μεγαλύτερο ακόμη και των 20 δις ευρώ, ζημιώνοντας αντίστοιχα το Ελληνικό Δημόσιο ακόμη και κατά το ποσό των 12,5 δις ευρώ;
- Προτίθεται η ελληνική κυβέρνηση να ζητήσει από τη Δικαιοσύνη να διερευνήσει τη διαδρομή του χρήματος, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όλων των τραπεζικών εμβασμάτων που σχετίζονται με την καταβολή των σκανδαλωδών προμηθειών των 400.000.000 ευρώ που φέρεται να αποκόμισε η Goldman Sachs από τις ανωτέρω συναλλαγές, καθώς επίσης και των τυχόν υποκρυπτόμενων δικαιούχων και συνδικαιούχων, φυσικών και νομικών προσώπων, των τραπεζικών λογαριασμών στους οποίους τελικά κατέληξαν;
- Και τέλος, προτίθεται επί τέλους να φέρει ο κος Υπουργός στη Βουλή των Ελλήνων, όλες τις επί τόσα χρόνια μυστικές, κυριολεκτικά επτασφράγιστες, ακόμη και από τους εκλεγμένους εκπροσώπους του Ελληνικού Λαού, πρωτότυπες συμβάσεις, με τα πάσης φύσης σχετιζόμενα με αυτές μνημόνια κατανόησης, παραρτήματα, προσαρτήματα και πρόσθετες πράξεις, ιδιαίτερα δε τα συμφωνητικά που αφορούν στις αμοιβές των πάσης φύσης και «εθνικότητας» διαμεσολαβούντων φυσικών και νομικών προσώπων, ήτοι τα λεγόμενα κατά την αγγλική ορολογία «MFPA – Master Fee Protection Agreements», όπως συνομολογήθηκαν και

υπογράφηκαν στην αγγλική γλώσσα, που αφορούν τα πάσης φύσης SWAPS του Ελληνικού Δημοσίου με την GOLDMAN SACHS κατά τα έτη 2000, 2001 και 2002, όλων των μεταγενέστερων σχετικών εγγράφων και των συμβάσεων μεταβίβασης τους στην Εθνική Τράπεζα κατά το έτος το 2005, καθώς και όλων των σχετικών με τα ανωτέρω συμβάσεων μεταξύ Εθνικής Τράπεζας, Ελληνικού Δημοσίου και της αλλοδαπής εταιρείας – οχήματος ειδικού σκοπού (SPV) - TITLOS Plc, που συνάφθηκαν κατά το έτος 2009;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος